

PRZYMIOTA (4) *sb f*

a *jasne*; o *prawdopodobnie jasne* (*tak w przymiot*).

sg *N* przymiota (3). \diamond *G* przymioty (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (*jeden z niżej notowanych przykładów*).

Cecha (*tu zła*) (4) :

przymiota czego (1): *GliczKsiąż Dv cf* »zmaza a przymiota«.

przymiota czyja (2): (*marg*) Piąta pińárłka przymiotá. (–) Ołtáteczná przyczýná pińárłkich omyłék tá byłá/ iż między niemi bywáli co fię zá mądre mieli/ á przeto też niektóre mieścá gdzie fię iym fałż być zdał/ nápráwowáli/ to ieft kázili. *BudNT przedm b6v, przedm b5 marg*.

Wyrażenie: »przymiota zła« (1): *N*ie zarzniefz Iehowie Bogu twemu byká áni drobiećiá/ w którym by byłá wádá (álbo) iákakolwiek przymiotá zła [*macula, omnem rem malam*] *BudBib Deut 17/1*.

Szeregi: »wada albo przymiota« (1): *BudBib Deut 17/1 cf* »przymiota zła«.

»zmaza a przymiota« (1): Bo krzeft yeft lákráment táki/ który czyni nyemowyátká od wffelkyey zmázy á przymyothy grzechu pierworodnego/ zdrowe *GliczKsiąż Dv*.

Synonimy: *wada, zmaza*.

Cf **PRZYMIOT**

LW